

Vārds, uzvārds	Saule Ķūrena
Vecums	20
Nosūtošā augstskola un tās valsts	LKA Latvijas Kultūras koledža
Uzņemošā augstskola un tās valsts	NHL Stenden University of Applied Sciences (Nīderlande)
Studiju joma	Kultūras un mākslas procesu organizēšana/Pasākumu producēšana
Mobilitātes perioda ilgums	5 mēneši

Man patīk ticēt tam, ka Erasmus+ mobilitāte manā dzīvē bija intuitīvi sajūsts likteņa pagrieziens, kuram bija jānotiek jebkurā gadījumā. Šie seši mēneši Nīderlandē ne tikai parādīja citu vidi, cilvēkus un kultūru, bet arī pilnveidoja mani personīgā un profesionālā līmenī.

Vēlme studēt ārzemēs manī plosījās jau pabeidzot pamatskolu, taču dažādu personīgu un globālu apstākļu dēļ šī vēlme bija gluži kā kastītē iesaiņota un palikta zem gultas. Šajā kastītē skaisti sapakotas bija vēlmes par personīgo pilnveidi, citu cilvēku un kultūru iepazīšanu. Kad uzzināju par iespēju

pieteikties Erasmus+ mobilitātei, šai zem gultas paliktajai kastītei tika uzspīdināta gaisma. Ilgi vilcinājos un prātoju par to, vai tiešām šī ir pareizā doma. Vien dažas stundas pirms

pieteikšanās termiņa beigām vēlme par studijām ārzemēs sāka līst ārā no pagultē pabāztās kastītes. Atvēru jau vidusskolā sastādīto sarakstiņu ar potenciālajām universitātēm, aizvēru acis, pavērsu pirkstu pret datora ekrānu un apstājos, kad bija pareizā sajūta. Šādi atlasīju trīs potenciālās universitātes mobilitāte. Nodomāju pie sevis: “Dzīvē notiks tas, kam jānotiek.”

Pēc dažiem mēnešiem attapos lidmašīnā uz Nīderlandi. Kad ierados, mani

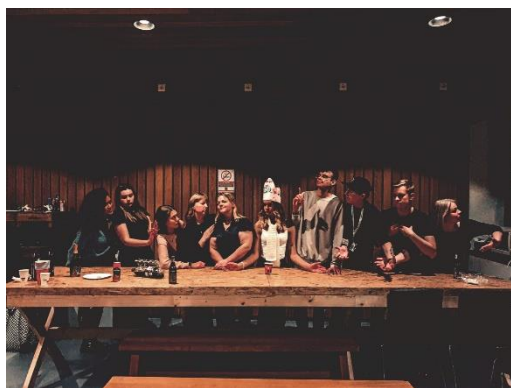

ar atplestām sagaidīja ikviens, kurš pagadījās pa ceļam gan svešinieki vilcienā, kuri negaidīti uzsāka sarunu, gan mājas biedrenes, gan universitātes personāls, pasniedzēji un studenti. Pirmajās dienās bija dažādas informatīvas lekcijas, ekskursijas pa skolu un pilsētu un izklaides vakari, kas palīdzēja iepazīt pārējos apmaiņas studentus. Studiju procesa sākumā *Hostmanship* jeb Viesmīlības mākslas pasniedzēji bija uzaicinājuši mani uz tējas tasi. Pirms tikšanās manī valdīja patīkams uztraukums, jo es zināju, ka šī tikšanās būs brīnišķīga. “Kā es to varēju zināt?” jūs iepazījams pie sevis jautājat. Pirms apmaiņas sākuma saņēmu vēstuli, kas šķita savādi, jo, kurš mūsdienās sūta papīra vēstules? Tajā bija kartīte un maza atslēdziņa.

Kartītē bija rakstīts, ka, mācoties *Hostmanship*, noteikti būs iespēja atrast dažādas dzīves atslēdziņas.

Tiešām atradu visdažādākās dzīves atslēdziņas, ne tikai *Hostmanship* kursā, bet arī visā mobilitātes laikā. Pirmā atslēdziņa bija sapratne par prieka vairošanas un atvērtības nozīmi sabiedrībā. Mēs katrs ar savām rīcībām, neskatoties uz to cik tās lielas vai mazas, spējam vairost prieku pasaulē. Ir jāspēj spert viens solis pāri šubu robežai un uzdrošināties radīt prieku, kur tas nepieciešams. Šī atziņa gūta projekta *Grateful for Delivery* (Pateicīgi par piegādi), kura ietvaros kopā ar pārējiem studentiem dalījām kartītes un šokolādi ēdienu piegādātājiem, radīšanas laikā. Otrā atslēdziņa ir apziņa, ka multikulturāla vide var gan sagādāt šķēršļus, gan būt kā palīgs savstarpējā saskarsmē. Lai tā spētu būt par palīgu, vienīgais nosacījums ir atvērtība, spēja pieņemt savas nepilnības un saprast citu stiprās puses. Bieži saskāros ar situācijām, kad kāda cita stiprās puses papildina manas nepilnības un otrādi.

Vispildīgāk šo es pamanīju pasākumu menedžmenta kursa laikā, kad saskāros ar šīs vides šķēršļiem. Es iemācījos, kā sadarboties un veidot kopējus projektus, situācijās, kad parādās šie šķēršļi. Trešā būtiskākā atslēdziņa ir nebaidīties. Nebaidīties runāt ar svešiniekiem, nebaidīties no jaunā un nezināmā, nebaidīties kļūdīties, izskatīties muļķīgi, darīt to, ko sirds kāro. Nīderlandē man bija jāpārkāpj

Saules Ķūrenas pieredzes stāsts Erasmus+ mobilitātē Nīderlandē

neskaitāmas baiļu robežas, taču aiz visām bija apslēptas dzīves bagātības- mūža draugi, vienreizējas atmiņas un zināšanas un pieredze, kurām nav iespējams uzlikt nekādu cenu.

Studentiem, kuri domā par pieteikšanos Erasmus+ mobilitātē, es saku: “Dariet, brauciet un piedzīvojiet! Ja tomēr šaubas iezogās, neuztraucieties un atcerieties par manis atrastajām atslēdzinām.”

